

4. Про Дисциплінарний статут ОВС України : закон України від 22.02.2006 № 3460-IV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-15> (дата звернення: 17.10.2017).

Одержано 23.10.2017

УДК 347.637(477)

Анна Володимирівна БІБА,

студентка 3 курсу Донецького юридичного інституту МВС України

Науковий керівник:

Ольга Миколаївна МЕРДОВА,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін Донецького юридичного інституту МВС України

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

Наша держава в особі органів законодавчої, виконавчої та судової влади приділяє постійну увагу захисту дітей, їх розвитку, соціальному захисту, адже саме ця категорія населення України є найбільш вразливою і незахищеною в силу свого фізичного і розумового розвитку. Саме тому, для здійснення заходів направлених захист дітей розроблена низка загальних і спеціальних нормативно-правових актів.

Першоджерелом правових основ захисту дітей в Україні, безумовно, є Конституція України, положення якої визначають, що сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняється державою (ст. 51), а будь-яке насильство над дитиною та її експлуатація переслідуються за законом (ст. 52) [1].

Окрім того, органами державної влади прийнято і введено в дію низку законодавчих та інших нормативно-правових актів загального призначення, норми яких спрямовані на поліпшення соціального стану дітей. До таких документів належать: закон України від 26.04.2001 № 2402-III «Про охорону дитинства», укази Президента України від 11.07.2005 № 1086/2005 «Про першочергові заходи щодо захисту прав дітей», від 28.01.2000

© Біба А. В., 2017

№ 113/2000 «Про додаткові заходи щодо запобігання дитячій бездоглядності». У цих документах значна увага приділяється розвитку системи державних і громадських інститутів, що працюють із дітьми, їх повноважень, у тому числі з метою надання їм своєчасної допомоги у випадку, якщо дитина зазнала шкоди чи потрапила у певну негативну ситуацію.

Слід відзначити ряд нормативно-правових актів, що безпосередньо регламентують правові відносини, направлені на захист дітей від злочинних проявів, зокрема, закони України від 20.11.2003 № 1296-IV «Про захист суспільної моралі», від 20.09.2011 № 3739-VI «Про протидію торгівлі людьми», від 15.11.2001 № 27890-III «Про попередження насильства в сім'ї» тощо. Зазначені нормативно-правові акти регулюють спеціальні питання пов'язані із захистом дітей від конкретних протиправних посягань чи в конкретних сферах, визначають компетенцію органів публічного адміністрування, встановлюють механізми захисту.

Важливими правовими джерелами захисту дітей в Україні є Сімейний кодекс України, Кримінальний кодекс України та Кодекс України про адміністративні правопорушення. Якщо норми Сімейного кодексу України визначають положення щодо захисту прав дитини в сім'ї, то норми Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення закріплюють норми, пов'язані із відповідальністю за вчинення протиправних діянь відносно дітей. Важливість захисту дітей, їх прав обумовила закріплення у якості кваліфікованих складів злочинів, вчинення певних їх видів відносно неповнолітніх та малолітніх осіб, так само як і закріплення посиленої відповідальності за їх вчинення.

Отже, на сьогоднішній день в Україні існує розгалужена система нормативно-правових, що закріплюють норми спрямовані на захист дітей в Україні. Окремою проблемою на сьогоднішній день залишається актуальність прийняття Закону України «Про профілактику правопорушень», в якому доцільно передбачити системи профілактичних заходів спрямованих як на протидію правопорушенням, що вчиняються відносно дітей, так і на протидію правопорушенням, що вчиняються самими неповнолітніми та малолітніми особами, а також нової редакції Закону

України «Про попередження насильства в сім'ї» в контексті
Стамбульської конвенції.

Список бібліографічних посилань

1. Конституція України : закон України Закон від
28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство
України» / Верховна Рада України. URL:
<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата зве-
рнення: 24.10.2017).

Одержано 25.10.2017

УДК 343.9(477)

Світлана Віталіївна БІЛЕЦЬКА,

*студентка 2 курсу Херсонського факультету
Одеського державного університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Катерина Павлівна РУБАН,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри
професійних та спеціальних дисциплін Херсонського факультету
Одеського державного університету внутрішніх справ*

**ІСТОРИЧНІ ЕТАПИ ТА СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ ПРАВООХОРОННИМИ
ОРГАНАМИ УКРАЇНИ**

Захист прав і свобод людини, інтересів суспільства і
держави від протиправних посягань, охорона громадсько-
го порядку і забезпечення безпеки громадян – є головними
завданнями правоохоронних органів України. Але перш за
все перед правоохоронцями постає питання, як успішно
запобігати та протидіяти злочинам? Щоб надати чітку від-
повідь потрібно зрозуміти, що для її ліквідації необхідно
правильно і обґрунтовано здійснити аналіз діяння, а вже
згодом і його прогноз. Одним із видів аналізу злочинів є
кримінальний аналіз – це мисленнєво-аналітична діяльність
працівників правоохоронних органів, що полягає у переві-
рці та оцінці інформації, її інтерпретації, встановленні
зв'язків між даними, що отримуються у процесі розсліду-
вання та мають значення для кримінального провадження,
з метою їх використання правоохоронними органами

© Білецька С. В., 2017